

عنوان مقاله:
فقر و اقتصاد شهری

محل انتشار:

پنجمین کنفرانس بین المللی مطالعات نوین مهندسی عمران، معماری، شهرسازی و محیط زیست در قرن ۲۱ (سال: ۱۴۰۰)

تعداد صفحات اصل مقاله: ۱۱

نویسندگان:

مرتضی رضائی - دانشجوی دکتری برنامه ریزی شهری، پرسنل شهرداری بجنورد

سیدمهدی کریمی راد - کارشناس ارشد معماری، پرسنل شهرداری بجنورد

جواد یزدانی - کارشناس ارشد شهرسازی، پرسنل شهرداری بجنورد

خلاصه مقاله:

از آغاز انقلاب صنعتی، مشکل نابرابری خدمات رسانی و مسکن ناهنجار به مثابه جنبه ای نامطلوب از زندگی شهری نمایان گشت؛ در واقع چنین روندی با عینیت یافتن جنبه های کالبدی فقر در قالب محلات فقیرنشین و اسکان غیررسمی همراه بود که تقریباً به مش خصه اکثر شهرهای بزرگ کشورهای در حال توسعه بدل شده است. با این وجود شهرها به مثابه گرگانه و مکان تمرکز فعالیت و سرمایه، تضمین کنندهروند رو به رشد انباشت سرمایه و نقطه امید بقای سرمایه داری بودند که گریز از شهرنشینی را غیرممکن میساخت. در چنین روند رو به رشدی، با وجود نابرابریهای موجود در نظام اقتصادی حاکم، دسترسی به بسیاری از فرصت های رسمی، از جمله مسکن برای بسیاری از فقرا غیرممکن شد، از این رو، راه های غیررسمی، به عنوان تنها فرصت تامین بسیاری از نیازها مطرح شد. در حال حاضر، مسکن غیررسمی، دیگر یک فعالیت حاشیه ای غیرمعمول نیست، بلکه به رویه ای رایج در زندگی میلیون ها نفر بدل شده است. از طرفی، مسکن غیررسمی دیگر صرفاً مجموعه ای نامنظم از آونک های ناپایدار قلمداد نمی شود، بلکه شیوه ای برای خانه دار شدن هزاران خانواری است که در شهرهای بزرگ کشورهای در حال توسعه، نکته قابل توجه در این میان ناپایداری شهرها در تامین یک زندگی قابل قبول برای ساکنان به ویژه فقر است. در مباحث توسعه پایدار، شهرها به مثابه گره های تمرکز جمعیت و تمرکز مصرف، از اهمیت خاصی برخوردارند. در واقع پایداری شهری، مفهومی است که پس از طرح مباحث مرتبط با توسعه پایدار به منزله یک مثال واره جدید در جهان علمی مطرح شد که به نارضایتی از نتایج توسعه و رشد اجتماعی اقتصادی در شهرها از نظر بوم شناسی شهری باز می گردد.

کلمات کلیدی:

فقر، اقتصاد شهری، توسعه پایدار، سکونتگاه غیر رسمی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1258816>

